

[Maistød]

Ja, om ikke andet så kan fremskridtspartiet jo glæde sig over, at som denne debat har formet sig, så er der jo mulighed for, at vort forslag, der nu er fremsat for fjerde gang, nemlig forslag til lov om folkeafstemning om atomkraft i Danmark, endelig kan blive vedtaget.

Jeg kan da godt forstå, at hr. Wilhjelms fryder sig over, at handelsministeren er begyndt at kravle i den rigtige retning. Efter min opfattelse er han i fuldt løb i den forkerte retning. Når handelsministeren siger: hvad er alternativet til dette, ja, så er det selvfølgelig en liberal politik, som netop hæmmer en nationalisering, og det er det, socialdemokratiet vil.

Jeg synes også, det er interessant at bemærke, at socialdemokratiet ikke har taget stilling til kernekraft. Hvad gør denne regering uden socialdemokratiets støtte? Det undrer mig meget. Det betyder, at når fru Ritt Bjerregaard heroppe siger, at socialdemokratiet ikke har taget stilling til kernekraft, er der intet grundlag for den energiredegørelse, handelsministeren har lagt frem. Derfor er der altså god grund til, at der bliver udarbejdet en alternativ energiplan. Det skylder man befolkningen, sådan at vi også kan få den fornødne tid til at diskutere kernekraftproblematikken, og hvad det koster ikke at indføre kernekraft. Det er nok det allervigtigste ved denne debat.

Arentoft (FP):

Handelsministeren havde kun to – ikke særlig positive – bemærkninger til vores indlæg i første omgang. Jeg er ked af, hvis jeg ikke har udtrykt mig tilstrækkelig klart ved at nævne det ændringsforslag, vi havde tænkt os at komme med til lovforslag nr. L 205 om naturgasforsyningen. Det går ud på, at da der ikke er nævnt nogen ikrafttrædelsesdato, bliver ikrafttrædelsesdatoen først effektiv, efter at der har været foretaget en folkeafstemning. Jeg håber, jeg har tilkendegivet klart nok, at vi er imod naturgasprojektet, som det foreligger, men hvis en folkeafstemning ganske klart siger, at befolkningen går ind for denne naturgasdistribution osv., er jeg ikke tilbøjelig til at tro, at fremskridtspartiet så også vil gå ind for det. Men der er i al fald under ingen omstændigheder tale om nogen forhalingsmanøvre. Det vil jeg

gerne have lov at understrege over for handelsministeren.

Jeg sagde også i mit første indlæg, at det gjaldt om først og fremmest at finde frem til en løsning, som giver de bedste resultater for befolkningen.

Så nævnte ministeren også, at der ikke var nogen alternativer fra fremskridtspartiets side. Det kan jeg nu ikke forstå, for vi har dog diskuteret det både i samråd osv., og jeg kan da nævne nogle, ikke alene dem, som vi selv er kommet med, men også andre alternativer. Noget, som vi har gjort en hel del ud af, er spørgsmålet om at producere el på stedet, altså have en platform over en gasflamme, omsætte det til elektricitet og lægge kabler ind til land, hvor vi har hele distributionsnettet. Der skal altså ikke investeres 10–20 mia kr. i et distributionsnet. Det fik vi delvis be-lyst i undergrundsudvalget, mens det var nedsat i 1974–75, i en rapport, som Elsam lavede på undergrundsudvalgets opfordring i julen 1974. Dengang var man ikke så positivt indstillet over for den, fordi man netop da drøftede, hvorvidt vi skulle have a-kraft eller ikke, men jeg har senere fået oplyst, at interessen er stærkt stigende, og den er i al fald meget stærk i Vesttyskland, ved jeg.

Det, man indvendte imod det, var, at udnyttelsesgraden kun lå på 35–40 pct. Den er heller ikke større ved flere af de andre alternativer.

Et andet alternativ, som vi også har peget på, er at lade gassen ligge og så sælge den til Tyskland, når Tyskland, som har sit distributionsnet, kommer til at mangle gas, og det kommer de formentlig til om føje år. Det vil jeg gerne komme tilbage til om et øjeblik.

Vi har også i energiudvalget haft besøg af en ingeniør, der foreslår etableret en kunstig ø på Horns Rev. Man fører så gassen derind og transformerer den til LNG. Så har vi altså ikke rørført gas, men gas, vi kan køre derhen, hvor vi har brug for den. Det er et tredje alternativ.

Der er også et alternativ, der går ud på, at man på stedet kan producere ammoniak med tanol el. lign. på produktionsplatforme.

Der er altså i virkeligheden en lang række alternativer, som man absolut bør tage med ind i vurderingen i stedet for at låse sig fast fuldstændig enøjet på én eneste løsning, oven i købet den dyreste.